

αὐταὶ αἱ Σελήναι ἦσαν ἄγνωστοὶ εἰς τὰς παλαιάς. (α)

(α) Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ ἔτους 1665, ὁ περίφημος Χριστόφορος Οὐγένος εὑρέθη τὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τὰς δορυφόρους τῆ Κρόνου, μετ' ἐν Τηλεσκοπίου 12 ποδ. καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ τέταρτος· οἱ ἄλλοι πένσαρες ὅλοι εὐρέθησαν ἀπὸ τὸν Κασσίνου, δηλ. ὁ τρίτος καὶ ὁ πέμπτος, εἰς τὰς χρόνας 1671, 1672, καὶ 1673, ἀλλ' ὁ α'. καὶ ὁ β'. εὐρέθησαν ἐν ἔτει 1684, διὰ μέσων πολλὰ μεγάλων Τηλεσκοπίων, 30, 100, 150, καὶ 200 ποδ. μήκους.

α'. Ὅλοι οἱ Δορυφόροι τῆ Διὸς εὐρέθησαν παρὰ τῆ Γαλιλαίου τῇ 7 Ἰαννουαρίῳ 1610, καὶ ἀπὸ τότε δὲν εὗρον περισσότερον ἀπὸ τέσσαρας· αὐτὰς τὰς Σελήνας εὐκόλου εἶναι νὰ τὰς ἰδῆ τινὰς, μετ' ἐν Τηλεσκοπίου, 2, 3, καὶ 4, ποδ. ὅταν μάλιστα ἡ ἑστία τῶν προοφθαλμίων ὑέλων εἶναι βραχέϊα· ἀλλὰ διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβέστερον τὰς κινήσεις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἔχη ἕνα Τηλεσκοπίου 10, ἢ 12 ποδ. ὡς τόσου ἐν καλῶν Τηλεσκοπίου ἀντανεκλασικόν, 4, ἢ 6 ποδ. εἶναι ἱκανόν διὰ νὰ ἰδῆ ἢ νὰ παρατηρήσῃ τὰς Δορυφόρους τῆ Διὸς, ἢ τῆ Κρόνου.

β'. Τῇ 6 Νοεμβρίῳ 1681, εἰς τὰς 10 ὥρας τῆ ἑσπέρας, ὁ κύρ Μολινὲ ἐπαρατήρησεν, ὅτι οἱ Δορυφόροι τῆ Διὸς ἐχάθησαν ὅλοι μίαν φορὰν· ὁ Ζεὺς ἐφάνη τότε μόνος ἄσαν νὰ τὸν εἶχον ἀφήσῃ οἰσματοφύλακές τε εἰς τρόπον ὅπως (λέγει αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἀσείρομενος) ἕνας πανῆργος ἐγκάτοικος τῆ Ἠλίας ἤθελεν ἠμπορέσῃ εὐκόλου νὰ τὸν διώξῃ ἀπὸ τὸν θρόνον τε, χωρὶς νὰ εὕρῃ τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν· ἀλλὰ τότε, ὁ α'. ὁ γ'. καὶ ὁ δ'. ἦτον ἐπὶ τὴν